31989L0662

1989 12 30 *EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS* L 395/13

TARYBOS DIREKTYVA

1989 m. gruodžio 11 d.

dėl veterinarinių patikrinimų, taikomų Bendrijos vidaus prekyboje, siekiant sukurti vidaus rinką

(89/662/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([2]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

kadangi Bendrija privalo patvirtinti priemones tam, kad vidaus rinka būtų palaipsniui sukurta per laikotarpį, kuris baigiasi 1992 m. gruodžio 31 d.;

kadangi suderintas bendras gyvulininkystės produktų ir gyvūninės kilmės produktų rinkos organizavimas reiškia veterinarinių kliūčių Bendrijos vidaus prekybai minėtais produktais panaikinimą; kadangi bendro rinkų organizavimo esminė ypatybė – žemės ūkio produktų laisvas judėjimas rinkoje, kuris turėtų palengvinti žemės ūkio produktų racionalią raidą ir optimalų gamybos faktorių panaudojimą;

kadangi sienos veterinarijos srityje šiuo metu yra naudojamos tam, kad, siekiant apsaugoti visuomenės ir gyvūnų sveikatą, būtų atliekami patikrinimai;

kadangi galutinis tikslas yra užtikrinti, kad veterinariniai patikrinimai būtų atliekami tiktai išsiuntimo vietoje; kadangi, siekiant šio tikslo, būtina suderinti svarbiausius reikalavimus, susijusius su visuomenės ir gyvūnų sveikatos apsauga;

kadangi, siekiant sukurti vidaus rinką, kol šis tikslas dar nepasiektas, ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas patikrinimams, atliekamiems išsiuntimo vietoje, ir patikrinimų, kurie galėtų būti atlikti paskirties vietoje organizavimui; kadangi, priėmus tokį sprendimą, veterinariniai patikrinimai prie Bendrijos vidaus sienų bus sustabdyti;

kadangi toks sprendimas reiškia ir didesnį pasitikėjimą išsiuntimo valstybėje atliekamais veterinariniais patikrinimais; kadangi pastaroji valstybė privalo užtikrinti, jog veterinariniai patikrinimai atliekami tinkamu būdu;

kadangi paskirties valstybėje veterinariniai patikrinimai vietoje galėtų būti atliekami paskirties vietoje; kadangi vis dėlto tuo atveju, kai daroma rimta prielaida, kad esama neatitikimų, veterinarinis patikrinimas galėtų būti atliktas prekių tranzito metu;

kadangi pateiktiname plane valstybės narės turi detaliai nurodyti būdą, kaip jos ketina atlikti patikrinimus, ir kadangi šie planai turėtų būti Bendrijos patvirtinti;

kadangi turėtų būti numatyta galimybė imtis veiksmų, kai veterinarinio patikrinimo metu nustatoma, jog siuntoje yra neatitikimų; kadangi šioje situacijoje galimi trys sprendimo būdai: pirmojo tikslas būtų numatyti, kaip klaidingus dokumentus ištaisyti, antrojo – išvengti pavojaus, kai nustatytas epizootijos bei kokios nors kitos rimtos ir užkrečiamosios ligos protrūkis arba kita priežastis, galinti kelti rimtą pavojų žmonių ir gyvūnų sveikatai, o trečiasis būdas iškiltų, kai prekės neatitinka reikalavimų dėl priežasčių, kurios skiriasi nuo pirmiau minimų;

([1]) OL C 225, 1988 8 31, p. 4.
([2]) OL C 326, 1988 12 19, p. 28.
([3]) OL L 56, 1989 3 6, p. 7.

kadangi turi būti numatyta konfliktų, atsirandančių dėl prekių siuntų iš įmonių ir ūkio subjektų sprendimo tvarka;

kadangi turėtų būti nustatytos apsaugos priemonės; kadangi, siekiant didesnio efektyvumo, atsakomybė šioje srityje pirmiausia tenka išsiuntimo valstybei narei; kadangi Komisija privalo turėti galimybę greitai veikti, būtent, atlikdama patikrinimus vietoje bei priimdama priemones, priklausomai nuo situacijos;

kadangi siekiant efektyvumo šioje direktyvoje nustatytos taisyklės privalo būti taikomos visoms prekėms, kurioms yra taikomi Bendrijos vidaus prekybos veterinariniai reikalavimai;

kadangi vis dėlto valstybėse narėse konkrečių epizootijų atveju sveikatos situacija tebėra skirtinga ir kadangi, kol nepriimtas Bendrijos požiūris dėl kovos su šiomis ligomis būdų, Bendrijos vidaus prekybos galvijais patikrinimo klausimas turėtų būti tam tikram laikui atidėtas, o vežimo metu turėtų būti leista patikrinti dokumentus; kadangi, atsižvelgiant į esamą suderinimo lygį ir dar nepriimtas Bendrijos taisykles, prekės, kurioms nėra taikomos suderintos taisyklės, turėtų atitikti paskirties valstybės reikalavimus, jei jie atitinka Sutarties 36 straipsnio nuostatas;

kadangi jau egzistuojančių direktyvų nuostatos turėtų būti pritaikytos prie naujų taisyklių, numatytų šioje direktyvoje;

kadangi šios taisyklės turi būti iš naujo išnagrinėtos iki 1993 metų pabaigos;

kadangi Komisija turėtų būti įpareigota patvirtinti priemones dėl šios direktyvos taikymo; kadangi tam turėtų būti nustatyta tvarka, įtvirtinanti glaudų ir veiksmingą Komisijos ir valstybių narių bendradarbiavimą Veterinarijos nuolatiniame komitete,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad prekybai skirtų gyvūninės kilmės produktų veterinariniai patikrinimai, kuriuos reglamentuoja A priede išvardytos direktyvos arba 14 straipsnis, nebebūtų atliekami pasienyje, nepažeidžiant 6 straipsnio, o būtų atliekami vadovaujantis šia direktyva.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

1) „veterinarinis patikrinimas“ – tai bet koks produktų, minimų 1 straipsnyje, fizinis tikrinimas ir (arba) administracinis formalumas, pagal kurį tiesioginiu arba netiesioginiu būdu užtikrinama gyvūnų ir žmonių sveikatos apsauga;

2) „prekyba“– tai prekybiniai mainai, kurie pagal Sutarties 9 straipsnio 2 dalį vyksta tarp valstybių narių;

3) „įmonė“– tai bet koks ūkio subjektas, kuris gamina, perdirba bei saugo produktus, minimus 1 straipsnyje;

4) „kompetentinga institucija“ – tai centrinė valstybės narės institucija, kompetentinga atlikti veterinarinius patikrinimus ar bet kuri kita įstaiga, kuriai tokia kompetencija suteikta;

5) „oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas“ – tai kompetentingos centrinės institucijos paskirtas veterinarijos gydytojas.

I SKYRIUS

Patikrinimai, atliekami išsiuntimo vietoje

3 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad bus prekiaujama tik produktais, minimais 1 straipsnyje, kurie, vadovaujantis Bendrijos taisyklėmis dėl paskirties vietos, pagaminami, patikrinami, pažymimi, ženklinami etiketėmis bei nusiunčiami galutiniam gavėjui, nurodytam sveikatos sertifikate, veterinarijos sertifikate ar kitame dokumente, parengtame pagal Bendrijos veterinarijos taisykles.

Įmonės, gaminančios produktus, užtikrina, atlikdamos jų priežiūrą, kad tokie produktai atitiktų reikalavimus, minimus pirmoje pastraipoje.

Kompetentinga institucija, nepažeisdama oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui pagal Bendrijos taisykles priskirtų pareigų atlikti monitoringą, reguliariai tikrina įmones siekdama įsitikinti, kad produktai, kuriais prekiaujama, atitinka Bendrijos arba, šio straipsnio 3 pastraipoje ir 14 straipsnyje nurodytais atvejais, paskirties valstybės narės reikalavimus.

Jei yra pagrindo manyti, kad reikalavimų nėra paisoma, tai kompetentinga institucija atlieka būtinus patikrinius, ir jei abejonės pasitvirtina, imasi reikiamų priemonių, kurios gali apimti ir patvirtinimo atšaukimą.

2. Jei vežama į keletą paskirties vietų, tai produktai turi būti sugrupuoti į tiek siuntų, kiek yra paskirties vietų. Prie kiekvienos produktų siuntos pridedamas ankščiau minėtas sertifikatas ar dokumentas.

Jei 1 straipsnyje minimi produktai skirti eksportui į trečiąją šalį, tai muitinė prižiūri jų tolesnį vežimą iki išvežimo iš Bendrijos teritorijos.

3. Valstybės narės, retkarčiais importuojančios iš tam tikrų trečiųjų šalių, praneša Komisijai bei kitoms valstybėms narėms apie tokį importą.

Jei valstybė narė, nesanti tarp pirmiau minėtų, įveža produktus į Bendrijos teritoriją, tai pagal 6 straipsnio 1 dalį ji patikrina dokumentus, nurodančius produktų kilmę ir paskirties vietą.

Paskirties valstybės narės uždraudžia konkrečius produktus išsiųsti iš savo teritorijos, išskyrus tuos atvejus, kai jie vežami į kitą valstybę narę, besivadovaujančią tokia pat tvarka.

4 straipsnis

1. Išsiuntimo valstybės narės imasi būtinų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad subjektai laikytųsi veterinarijos reikalavimų, visose produktų, minimų 1 straipsnyje, gamybos, saugojimo, pardavimo ir vežimo stadijose. Jos visų pirma užtikrina, kad:

— produktų, gautų pagal A priede minimas direktyvas, atliekamas toks pat veterinarinis patikrinimas nepriklausomai nuo to, ar produktai skiriami Bendrijos vidaus prekybai, ar nacionalinei rinkai;

— produktai, minimi B priede, nesiunčiami į kitos valstybės narės teritoriją, jeigu jais negalima prekiauti savo teritorijoje dėl priežasčių, pateisinamų Sutarties 36 straipsniu.

2. Išsiuntimo valstybės narės imasi atitinkamų administracinių, teisinių ar baudžiamųjų priemonių, siekdamos nubausti fizinius ir juridinius asmenis už veterinarijos teisės aktų pažeidimus, kai nustatoma, kad buvo pažeistos Bendrijos taisyklės, visų pirma tuo atveju, kai parengtuose sertifikatuose ir dokumentuose neatsispindi tikroji produktų būklė arba produktai, neatitinkantys tų taisyklių, buvo pažymėti visuomenės sveikatos antspaudais.

II SKYRIUS

Patikrinimai, atliekami paskirties vietoje

5 straipsnis

1. Paskirties valstybės narės įgyvendina šias priemones:

a) prekių paskirties vietose kompetentinga institucija gali atlikti produktų nediskriminacinius veterinarinius patikrinimus vietoje, siekdama įsitikinti, kad laikomasi reikalavimų, nurodytų 3 straipsnyje; tuo pačiu metu ji gali paimti produktų mėginius.

Be to, jei tranzito valstybės narės ar paskirties valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos turi informacijos, kuri leidžia įtarti esant pažeidimų, tikrinimus galima atlikti ir vežant prekes jos teritorija, įskaitant ir transporto priemonės atitikimo tikrinimus;

b) jei produktai, minimi 1 straipsnyje, kilę kitoje valstybėje narėje, yra skirti:

— įmonei, už kurią atsako oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, pastarasis privalo užtikrinti, kad į tą įmonę būtų priimami produktai, atitinkantys 3 straipsnio 1 dalyje nurodytus reikalavimus dėl žymėjimo ir lydinčiųjų dokumentų arba B priede nurodytų produktų atveju – kartu su dokumentu, nurodytu paskirties valstybės taisyklėse,

— patvirtintam tarpininkui, išskirstančiam siuntas, ar komercine veikla užsiimančiai įmonei, turinčiai daug padalinių, arba bet kuriai įmonei, kuri nuolat nėra prižiūrima, pastaroji prieš išskirstydama ar parduodama siuntas būtinai patikrina, ar yra pateikti ženklai, sertifikatas arba dokumentai, minimi pirmoje įtraukoje, bei praneša kompetentinga institucijai apie bet kokius neatitikimus ar nukrypimus,

— kitiems gavėjams, ypač jei produktų siunta iš dalies iškrauta transportuojant, pagal 3 straipsnio 1 dalį ji turi būti vežama su 1 įtraukoje minimo sertifikato originalu.

Garantijos, kurias privalo pateikti gavėjai, nurodyti 2 ir 3 įtraukose, numatomos sutartyje, kuri, kaip nurodyta 3 pastraipoje, pasirašoma su kompetentinga institucija išankstinio registravimo metu. Kompetentinga institucija atlieka patikrinimus atsitiktinės atrankos būdu, siekdama įsitikinti, kad laikomasi šių garantijų.

2. Nepažeidžiant 4 straipsnio, jei Bendrijos standartai, išdėstyti Bendrijos taisyklėse, dar nenustatyti, ir 14 straipsnyje numatytu atveju, paskirties valstybė narė gali pareikalauti, deramai atsižvelgdama į bendrąsias Sutarties nuostatas, kad kilmės įmonė taikytų toje valstybėje narėje pagal nacionalines taisykles galiojančius standartus. Kilmės valstybė narė užtikrina, kad produktai atitinka jiems keliamus reikalavimus.

3. Subjektai, gavę produktus iš kitos valstybės narės arba visiškai išsidaliję jų siuntą:

a) privalo iš anksto užsiregistruoti, jei šito reikalauja kompetentinga institucija;

b) turi registrą, kuriame registruoja tokius pristatymus;

c) kompetentingai institucijai paprašius, privalo pranešti apie produktų atvežimą iš kitos valstybės narės tam, kad būtų atlikti patikrinimai, nurodyti 1 pastraipoje;

d) ne trumpiau kaip 6 mėnesius, kaip nustatyta kompetentingos institucijos, saugo sveikatos sertifikatus ar dokumentus, nurodytus 3 straipsnyje, kad juos pateiktų pareikalavus kompetentingai institucijai.

4. Išsamios taisyklės šiam straipsniui įgyvendinti priimamos remiantis tvarka, numatyta 18 straipsnyje.

5. Per trejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo Taryba, remdamasi Komisijos pranešimu bei prie jo pridėtais pasiūlymais dėl pakeitimų, iš naujo išnagrinėja šį straipsnį.

6 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų imtasi šių priemonių produktų, importuojamų iš trečiųjų šalių, patikrinimo vietose, tokiose kaip uostai, oro uostai ir pasienio postai, esantys pasienyje su trečiosiomis šalimis, patikrinti:

a) patikrinami produktų kilmės dokumentai;

b) jei produktai importuojami iš trečiųjų šalių, tai jie, muitinei prižiūrint, siunčiami į inspekcijos postus, kur atliekami veterinariniai patikrinimai.

A priede išvardytiems produktams muitinės formalumai negali būti atlikti, išskyrus atvejus, kai patikrinimų metu yra nustatoma, kad jie atitinka Bendrijos taisykles.

B priede išvardyti produktai ir produktai, kurie pagal 3 straipsnio 3 dalį importuojami pasirinktinai, po įvežimo į Bendrijos teritoriją ir prieš siunčiant juos į konkrečią valstybę narę, privalo:

— arba būti ištirti veterinarinių patikrinimų metu, siekiant nustatyti, ar jie atitinka paskirties valstybės narės taisykles,

— arba tik vizualiai apžiūrėjus, siekiant nustatyti ar produktai ir dokumentai atitinka vieni kitus, turi būti nusiųsti į pristatymo vietą, muitinei prižiūrint, kur turi būti atlikti veterinariniai patikrinimai;

c) produktai, pagaminti Bendrijoje, tikrinami pagal taisykles, nurodytas 5 straipsnyje.

2. Tačiau nuo 1993 m. sausio 1 d. ir nukrypstant nuo 1 dalies, visi produktai, vežami reguliariomis, tiesioginėmis transporto priemonėmis tarp dviejų Bendrijos geografinių taškų, tikrinami pagal taisykles, numatytas 5 straipsnyje.

7 straipsnis

1. Jei valstybės narės kompetentingos institucijos, atlikdamos patikrinimą siuntos vežimo metu arba siuntos pristatymo vietoje, nustato:

a) kad ligų sukėlėjai, išvardyti Direktyvoje 82/894/EEB [1] su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 89/216/EEB [2], sukeliantys zoonozę arba ligą, ar esant kokiai nors kitai priežasčiai, gali būti pavojingi žmonių ir gyvūnų sveikatai arba produktai buvo atvežti iš epizootinės ligos regiono, tai tokiu atveju, išskyrus gyvūnų sveikatos aspektus, kai produktai apdoroti vienu iš būdų, minimų Direktyvos 80/215/EEB [3], kurią iš dalies pakeičia Direktyva 88/260/EEB [4], 4 straipsnyje, kompetentinga institucija, atsižvelgdama į Bendrijoje galiojančias taisykles, nurodo arba sunaikinti, arba kitaip panaudoti siuntą.

Produktų siuntėjas arba jo atstovas padengia išlaidas, susijusias su siuntos sunaikinimu.

Paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsiant informuoja teleksu kitos valstybės narės kompetentingas institucijas bei Komisiją apie gautas išvadas, priimtus sprendimus ir tokių sprendimų priėmimo motyvus.

Gali būti taikomos apsaugos priemonės, nurodytos 9 straipsnyje.

Be to, valstybei narei paprašius ir vadovaujantis 17 straipsnyje išdėstyta tvarka, siekdama išspręsti Bendrijos teisės aktuose nenumatytas situacijas, Komisija gali priimti bet kokią priemonę, kurios reikia bendram valstybių narių sutarimui pasiekti;

b) kad prekės neatitinka sąlygų, numatytų Bendrijos direktyvose, arba kai nėra priimti sprendimai dėl Bendrijos standartų nurodytų direktyvose, nacionaliniuose standartuose, tai valstybės narės kompetentingos institucijos gali leisti siuntos gavėjui arba jo atstovui, jei sveikatos ir gyvūnų sveikatos reikalavimai leidžia, pasirinkti:

— sunaikinti prekes arba

— panaudoti prekes kitiems tikslams, tarp jų ir sugrąžinti jas su leidimu, kurį išdavė kilmės įmonės šalies kompetentinga institucija.

[1] OL L 378, 1987 12 31, p. 58.
[2] OL L 661, 1989 3 4, p. 48.
[3] OL L 47, 1980 2 21, p. 4.
[4] OL L 382, 1988 12 31, p. 35.

Tačiau jei sertifikate ar dokumentuose randama netikslumų, tai siuntėjui turi būti suteiktas laikas, per kurį jis pasinaudos šia paskutine galimybe.

2. Komisija, remdamasi 18 straipsnyje numatyta tvarka, sudaro visų ligų sukėlėjų ir ligų, minimų 1 dalyje, sąrašą ir nustato išsamias taisykles šiam straipsniui taikyti.

8 straipsnis

1. 7 straipsnyje minimais atvejais paskirties valstybės narės kompetentinga institucija nedelsiant susisiekia su išsiuntimo valstybės narės kompetentinga institucija. Pastaroji imasi visų būtinų priemonių bei praneša pirmosios valstybės narės kompetentingai institucijai apie atliktų patikrinimų pobūdį, priimamus sprendimus ir sprendimų priėmimo motyvus.

Jeigu pirmosios valstybės narės kompetentinga institucija mano, kad tokios priemonės nėra pakankamos, tai abiejų valstybių narių kompetentingos institucijos kartu ieško būdų bei priemonių šiai situacijai išspręsti; tam tikrais atvejais tai gali apimti ir patikrinimus vietoje.

Jei 7 straipsnyje nurodytų patikrinimų metu nustatomi pakartotiniai neatitikimai, tai paskirties valstybės narės kompetentinga institucija apie tai praneša Komisijai bei kitų valstybių narių veterinarinėms tarnyboms.

Paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai paprašius, Komisija savo iniciatyva arba, atsižvelgdama į nustatytų pažeidimų pobūdį, gali:

— nusiųsti inspektorius į tą įmonę arba

— nurodyti oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui, kurio pavardė yra sąraše, kuriuos parengs Komisija valstybių narių siūlymu ir kuris yra priimtinas įvairioms suinteresuotoms šalims, patikrinti tą įmonę,

— pareikalauti, kad kompetentinga institucija dažniau imtų mėginius iš tos įmonės.

Komisija informuoja valstybes nares apie savo tyrimų rezultatus.

Jei tokių priemonių imamasi įmonėje nustačius pakartotinius neatitikimus, Komisija visas su pirmesnės straipsnio dalies įtraukose pateiktų priemonių taikymu susijusias išlaidas paveda sumokėti tai įmonei.

Kol bus pateiktos Komisijos išvados, išsiuntimo valstybė narė paskirties valstybės narės prašymu dažniau tikrina tos įmonės produktus, o esant rimtoms priežastims dėl visuomenės sveikatos arba gyvūnų sveikatos – sustabdyti patvirtinimą.

Paskirties valstybė narė gali pati dažniau tikrinti produktus, vežamus iš tos pačios įmonės.

Jei ekspertas patvirtina neatitikimus, vienai iš dviejų suinteresuotų valstybių narių paprašius Komisija, laikydamasi 17 straipsnyje numatytos tvarkos, privalo pati imtis atitinkamų priemonių, kuriomis gali netgi laikinai uždrausti valstybėms narėms įsivežti į savo teritoriją produktus iš tos įmonės. Šios priemonės turi būti arba patvirtintos, arba persvarstytos kaip įmanoma greičiau laikantis 17 straipsnyje numatytos tvarkos.

Bendrosios šio straipsnio taikymo taisyklės turi būti priimamos laikantis 18 straipsnyje numatytos tvarkos.

2. Ši direktyva neturi įtakos valstybėse narėse galiojančioms teisėms apskųsti kompetentingų institucijų sprendimus.

Paskirties valstybės narės kompetentinga institucija praneša išsiuntimo valstybės narės kompetentingai institucijai, siuntėjui ar jo atstovui priimtus sprendimus bei tokių sprendimų priėmimo motyvus.

Siuntėjui ar jo atstovui pareikalavus, minėti sprendimai bei tokių sprendimų motyvai siunčiami jam raštu kartu su išsamia informacija apie teises tuos sprendimus apskųsti, kuriomis jis gali pasinaudoti pagal paskirties valstybėje narėje galiojančius įstatymus, bei nurodant taikomą tvarką ir galiojimo laikotarpius.

Tačiau iškilus ginčui ir nepažeidžiant pirmiau paminėtų teisių apskųsti sprendimus, abi suinteresuotos pusės susitarusios gali ne vėliau kaip per vieną mėnesį pateikti ginčą įvertinti ekspertui, kurio pavardė yra Bendrijos ekspertų sąraše, kurį turi parengti Komisija; konsultavimosi su ekspertu išlaidas apmoka Bendrija.

Tokie ekspertai savo nuomones pateikia ne vėliau kaip per 72 valandas. Šalys laikosi nuomonės, deramai atsižvelgdamos į Bendrijos veterinarijos teisės aktus.

3. Siuntos sugrąžinimo, prekių saugojimo, jų pateikimo kitiems vartotojams ar sunaikinimo išlaidas padengia gavėjas.

III SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

9 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė nedelsiant informuoja kitas valstybes nares bei Komisiją apie bet kokios ligos protrūkį, kitokį, nei nurodyta Direktyvoje 82/894/EEB, taip pat apie bet kokias zoonozes, ligas ar kitas priežastis, keliančias rimtą pavojų gyvūnams ar žmonių sveikatai.

Kilmės valstybė narė nedelsiant įgyvendina Bendrijos taisyklėse siūlomas kontrolės ar atsargumo priemones, ypač siekdama nustatyti tose taisyklėse nurodytas buferines zonas arba patvirtinti bet kokias kitas priemones, kurias ji laiko tinkamomis.

Paskirties arba tranzito valstybė narė, kuri patikrinimo, minimo 5 straipsnyje metu nustatė vieną iš ligų ar priežasčių, minimų 1 pastraipoje, gali esant reikalui imtis atsargumo priemonių, numatytų Bendrijos taisyklėse.

Kol bus priimtos priemonės pagal 4 dalį, paskirties valstybė narė, remdamasi rimtomis viešosios sveikatos ar gyvūnų sveikatos priežastimis, gali imtis laikinų apsaugos priemonių tų įmonių atžvilgiu arba epizootinių ligų atveju Bendrijos taisyklių numatytos apsaugos srities atžvilgiu.

Valstybės narės, kurios imasi priemonių, nedelsiant apie tai informuoja kitas valstybes nares bei Komisiją.

2. Valstybei narei, minimai 1 dalies pirmoje pastraipoje, paprašius arba Komisijos iniciatyva vienas ar keli Komisijos atstovai gali nedelsiant vykti į reikiamą vietą ir, bendradarbiaudami su kompetentingomis institucijomis, įvertinti, kokių priemonių buvo imtasi bei pareikšti savo nuomonę apie tas priemones.

3. Jei Komisija nebuvo informuota apie priemones, kurių buvo imtasi arba Komisija nusprendžia, kad tos priemonės nėra tinkamos, tai, bendradarbiaudama su suinteresuota valstybe nare, ir kol įvyks Veterinarijos nuolatinio komiteto posėdis, gali imtis laikinų apsaugos priemonių produktams iš regiono, paveikto epizootinės ligos, ar konkrečios įmonės. Tokios priemonės pateikiamos Veterinarijos nuolatiniam komitetui, kad šis jas kuo greičiau patvirtintų, pakeistų arba panaikintų, vadovaudamasis 17 straipsnyje numatyta tvarka.

4. Visais atvejais Komisija neatidėliodama įvertina situaciją Veterinarijos nuolatinio komiteto posėdyje. Jis patvirtina būtinas priemones dėl 1 straipsnyje išvardytų produktų, o jei to reikalauja situacija, dėl produkto kilmės ir antrinių produktų, vadovaudamasis 17 straipsnyje numatyta tvarka. Komisija stebi situaciją ir pagal tą pačią tvarką, priklausomai nuo situacijos, keičia arba atmeta priimtus sprendimus.

5. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, visų pirma zoonozių ar priežasčių, galinčių sukelti rimtą pavojų žmonių ir gyvūnų sveikatai, sąrašas priimamos remiantis 18 straipsnyje numatyta tvarka.

10 straipsnis

Kiekviena valstybė narė ir Komisija paskiria veterinarijos tarnybą ar tarnybas, kurios atlieka veterinarinius patikrinimus ir bendradarbiauja su kitų valstybių narių tikrinimo tarnybomis.

11 straipsnis

Valstybės narės taip pat užtikrina, kad jų veterinarijos tarnybų pareigūnai, tam tikrais atvejais bendradarbiaudami su kitų tarnybų įgaliotaisiais pareigūnais, visų pirma gali:

— tikrinti patalpas, biurus, laboratorijas, instaliacinius įrenginius, transporto priemones, gamybos įrengimus ir įrangą, valymo ir laikymo priemones, taip pat produktų gamybos bei perdirbimo procesus, produktų žymėjimą ir ženklinimą etiketėmis bei produktų pateikimą,

— tikrinti, ar darbuotojai atitinka reikalavimus, pateikiamus A priede nurodytuose tekstuose,

— paimti saugotinų ar parduotinų, pateiktinų į rinką ar vežtinų produktų mėginius,

— išnagrinėti dokumentus ar kompiuterinę informaciją, susijusią su patikrinimais, vykdomais po to, kai buvo imtasi priemonių pagal 3 straipsnio 1 dalį.

Šiuo tikslu tikrinamos įmonės privalo bendradarbiauti su pareigūnais, kad jie galėtų vykdyti savo pareigas.

12 straipsnis

1. Direktyvos 64/433/EEB [1] su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 88/657/EEB [2], 8 straipsnio 3 dalis, ir 10 ir 11 straipsniai panaikinami.

2. Direktyvos 71/118/EEB [3] su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 88/657/EEB, 5 straipsnio 3 ir 4 dalys, ir 9, 10 ir 11 straipsniai panaikinami.

3. Direktyvos 74/461/EEB [4] su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 87/489/EEB [5]:

i) 5 straipsnio 2, 3, 4 ir 5 dalys, ir 6 ir 8 straipsniai panaikinami;

ii) 8a straipsnyje esančios nuorodos į 8 straipsnį keičiamos nuorodomis į Direktyvos 89/662/EEB 9 straipsnį.

[1] OL 121, 1964 7 29, p. 2012/64.
[2] OL L 382, 1988 12 21, p. 3.
[3] OL L 55, 1971 3 8, p. 23.
[4] OL L 302, 1972 12 31, p. 24.
[5] OL L 280, 1987 10 3, p. 28.

4. Direktyvos 77/99/EEB [1] su paskutiniaisiais pakeitimais Direktyva 89/227/EEB [2], 7 straipsnio 3 dalis ir 12 ir 16 straipsniai panaikinami.

5. Direktyvoje 80/215/EEB:

i) 5 straipsnio 2, 3, 4 ir 5 dalys, ir 6 ir 7 straipsniai panaikinami;

ii) 7a straipsnyje esančios nuorodos į 7 straipsnį keičiamos nuoroda į Direktyvos 89/662/EEB 9 straipsnį.

6. Direktyvos 85/397/EEB [3] su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3768/85 [4], 5 straipsnio 3 ir 4 dalys, ir 7, 8 ir 12 straipsniai panaikinami.

7. Direktyvos 88/657/EEB 10 straipsnio 1 ir 3 dalys panaikinamos.

8. Direktyvos 89/437/EEB [5] 8 ir 9 straipsniai panaikinami.

9. B priede esančioje Direktyvoje 72/462/EEB [6] minimas sertifikatas papildomas tokia fraze: „Pirmojo siuntos gavėjo pavadinimas ar pavardė ir adresas“.

13 straipsnis

1. Direktyvos 64/433/EEB ir 71/118/EEB papildomos tokiu straipsniu:

„19 straipsnis

Direktyvoje 89/662/EEB (*) dėl veterinarinių patikrinimų, taikomų Bendrijos vidaus prekyboje, siekiant sukurti vidaus rinką, pateiktos taisyklės taikomos visų pirma patikrinimams kilmės vietoje, paskirties valstybės narės atliekamų patikrinimų organizavimui ir veiksmams po patikrinimų bei apsaugos priemonėms, kurios turi būti įgyvendintos.

(*) OL L 395, 1989 12 30, p. 13.“

2. Direktyvos 72/461/EEB ir 80/215/EEB papildomos tokiu straipsniu:

„15 straipsnis

Direktyvoje 89/662/EEB (*) dėl veterinarinių patikrinimų, taikomų Bendrijos vidaus prekyboje, siekiant sukurti vidaus rinką, pateiktos taisyklės taikomos visų pirma patikrinimams kilmės vietoje, paskirties valstybės narės atliekamų patikrinimų organizavimui ir veiksmams po patikrinimų bei apsaugos priemonėms, kurios turi būti įgyvendintos.

(*) OL L 395, 1989 12 30, p. 13.“

3. Direktyva 77/99/EEB papildoma tokiu straipsniu:

„24 straipsnis

Direktyvoje 89/662/EEB (*) dėl veterinarinių patikrinimų, taikomų Bendrijos vidaus prekyboje, siekiant sukurti vidaus rinką, pateiktos taisyklės taikomos visų pirma patikrinimams kilmės vietoje, paskirties valstybės narės atliekamiems patikrinimams ir veiksmams po patikrinimų bei apsaugos priemonėms, kurios turi būti įgyvendintos.

(*) OL L 395, 1989 12 30, p. 13.“

4. Direktyvos 85/397/EEB ir 88/657/EEB papildomos tokiu straipsniu:

„18 straipsnis

Direktyvoje 89/662/EEB (*) dėl veterinarinių patikrinimų, taikomų Bendrijos vidaus prekyboje, siekiant sukurti vidaus rinką, pateiktos taisyklės taikomos visų pirma patikrinimams kilmės vietoje, paskirties valstybės narės atliekamiems patikrinimams ir veiksmams po patikrinimų bei apsaugos priemonėms, kurios turi būti įgyvendintos.

(*) OL L 395, 1989 12 30, p. 13.“

5. Direktyva 88/437/EEB papildoma tokiu straipsniu:

„17 straipsnis

Direktyvoje 89/662/EEB (*) dėl veterinarinių patikrinimų, taikomų Bendrijos vidaus prekyboje, siekiant sukurti vidaus rinką, pateiktos taisyklės taikomos visų pirma patikrinimams kilmės vietoje, paskirties valstybės narės atliekamiems patikrinimams ir veiksmams po patikrinimų bei apsaugos priemonėms, kurios turi būti įgyvendintos.

(*) OL L 395, 1989 12 30, p. 13.“

14 straipsnis

Kol bus priimtos Bendrijos taisyklės prekybai produktais, nurodytais B priede, iki 1992 m. gruodžio 31 d. taikomos kontrolės taisyklės, pateiktos šioje direktyvoje, visų pirma jos 5 straipsnio 2 dalyje.

[1] OL L 26, 1977 1 31, p. 85.
[2] OL L 93, 1989 4 6, p. 25.
[3] OL L 226, 1985 8 24, p. 13.
[4] OL L 362, 1985 12 31, p. 8.
[5] OL L 212, 1989 7 22, p. 87.
[6] OL L 302, 1972 12 31, p. 28.

Valstybės narės iki datos, nurodytos 19 straipsnyje, pateikia informaciją apie sąlygas bei tvarką, šiuo metu taikomas, prekiaujant produktais, išvardytais pirmajame pastraipoje.

Taryba, remdamasi Komisijai pasiūlymu, iki 1991 m. gruodžio 31 d. nustato galutines priemones taikomas prekybai B priede išvardytais produktais.

15 straipsnis

Direktyvos 64/432/EEB ([1]) 9 straipsnyje įterpiamas toks punktas:

„2a. Valstybei narei paprašius arba pačios Komisijos iniciatyva vienas ar daugiau Komisijos atstovų gali iškart vykti į konkrečią vietą, kur, bendradarbiaudami su kompetentingomis institucijomis, išnagrinėja priemones, kurių buvo imtasi, bei pareiškia apie jas savo nuomonę.“

16 straipsnis

1. Ne vėliau kaip likus 3 mėnesiams iki 19 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos, valstybės narės siunčia Komisijai programą, išdėstančią nacionalines priemones, kurių jos imsis šioje direktyvoje numatytam tikslui pasiekti, visų pirma patikrinimų dažnumą.

2. Komisija, atsižvelgdama į 1 dalį, išnagrinėja valstybių narių atsiųstas programas.

3. Nuo 1991 m. kiekvienais metais Komisija pateikia valstybėms narėms rekomendaciją dėl ateinančių metų patikrinimų programos; Veterinarijos nuolatinis komitetas iš anksto pareiškia savo nuomonę apie šią rekomendaciją. Vėliau ši rekomendacija gali būti tikslinama.

17 straipsnis

1. Kai turi būti laikomasi šiame straipsnyje nurodytos tvarkos, pirmininkas savo iniciatyva arba valstybės narės prašymu nedelsdamas klausimą perduoda Veterinarijos nuolatiniam komitetui (toliau vadinamam Komitetu), įsteigtu Sprendimu 68/361/EEB ([2]).

2. Komisijos atstovas pateikia Komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per dvi dienas. Nuomonė patvirtinama Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsų dauguma tuo atveju, kai Taryba turi priimti sprendimą, remdamasi Komisijos pasiūlymu. Valstybių narių atstovų Komitete balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

3. Komisija patvirtina numatytas priemones, jeigu jos atitinka Komiteto nuomonę.

4. Kai numatytos priemonės neatitinka Komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškiama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi.

Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

Jeigu Taryba per 15 dienų nuo tos dienos, kai klausimas buvo jai perduotas, nepriima jokio sprendimo, pasiūlytas priemones patvirtina Komisija, išskyrus tą atvejį, kai Taryba pasisako prieš tas priemones paprasta balsų dauguma.

18 straipsnis

1. Kai turi būti laikomasi šiame straipsnyje nurodytos tvarkos, pirmininkas savo iniciatyva arba valstybės narės prašymu nedelsdamas klausimą perduoda Veterinarijos nuolatiniam komitetui (toliau vadinamam Komitetu), įsteigtu Sprendimu 68/361/EEB.

2. Komisijos atstovas pateikia Komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas, atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonė patvirtinama Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsų dauguma tuo atveju, kai Taryba turi priimti sprendimą remdamasi Komisijos pasiūlymu. Valstybių narių atstovų Komitete balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

3. Komisija patvirtina numatytas priemones, jeigu jos atitinka Komiteto nuomonę.

4. Kai numatytos priemonės neatitinka Komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškiama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi.

Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

Jeigu Taryba per tris mėnesius nuo tos dienos, kai klausimas buvo jai perduotas, nepriima jokio sprendimo, pasiūlytas priemones patvirtina Komisija, išskyrus tą atvejį, kai Taryba pasisako prieš priemones paprasta balsų dauguma.

([1]) OL L 121, 1964 7 29, p. 1977/64.
([2]) OL L 255, 1968 10 18, p. 23.

IV SKYRIUS

Pereinamojo laikotarpio ir baigiamosios nuostatos

19 straipsnis

1. Iki 1990 m. gruodžio 31 d. Taryba kvalifikuota balsų dauguma balsuoja už Komisijos pasiūlymą dėl veterinarinių patikrinimų Bendrijos vidaus prekyboje gyvais gyvūnais.

Iki tos datos, kuri nurodyta pirmojoje pastraipoje, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma sprendžia dėl taisyklių ir bendrųjų principų taikomų, produktų, kuriems taikoma ši direktyva, importo iš trečiųjų šalių patikrinimams. Lygiai taip pat iki tos dienos nustatomi patikrinimo postai prie išorinių sienų, taip pat reikalavimai, kuriuos šie postai turi atitikti.

2. Iki 1992 metų gruodžio 31 d. Taryba, remdamasi Komisijos pranešimu apie įgytą patirtį bei prie jo pridėtais atitinkamais pasiūlymais, iš naujo apsvarsto šios direktyvos nuostatas ir priima sprendimą kvalifikuota balsų dauguma.

20 straipsnis

Iki 1992 m. gruodžio 31 d. ir tam, kad šioje direktyvoje minimi patikrinimai būtų palaipsniui įgyvendinami, valstybės narės, nukrypstant nuo 5 straipsnio 1 dalies, gali:

— atlikti vežamos mėsos ir iš jos gaunamų produktų dokumentų patikrinimą, siekiant užtikrinti, kad laikomasi Bendrijos taisyklėse numatytų konkrečių reikalavimų dėl snukio ir nagų ligos bei kiaulių maro,

— transportavimo metu atlikti joms skirtų produktų, importuojamų iš trečiųjų šalių, dokumentų patikrinimus.

21 straipsnis

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma iki 1992 m. spalio 1 d. nustato tvarką, kuri pakeičia pereinamojo laikotarpio nuostatas, pateikiamas 20 straipsnyje.

22 straipsnis

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki dienos, kuri turi būti nustatyta sprendimu, priimtu ne vėliau kaip 1990 m. gruodžio 31 d., vadovaujantis 19 straipsnio 1 dalimi, bet ne vėliau kaip nuo 1991 m. gruodžio 31 d., įgyvendina šią direktyvą.

Tačiau Graikijos Respublikai skiriamas dar vienerių metų laikotarpis, per kurį ji turi įgyvendinti šią direktyvą.

23 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1989 m.gruodžio 11d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

H. NALLET

A PRIEDAS

Veterinarijos teisės aktai

— 1964 m. liepos 26 d. Tarybos direktyva 64/433/EEB dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai šviežia mėsa (OL 121, 1964 7 29, p. 2012/64), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 88/657/EEB (OL L 382, 1988 12 31, p. 3),

— 1971 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 71/118/EEB dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos prekybai šviežia paukštiena (OL L 55, 1971 3 8, p. 23), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 88/657/EEB (OL L 382, 1988 12 31, p. 3),

— 1972 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyva 72/461/EEB dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai šviežia mėsa (OJ L 302, 1972 12 31, p. 24), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 87/489/EEB (OL L 280, 1987 10 3, p. 28),

— 1976 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 77/99/EEB dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai mėsos produktais (OL L 26, 1977 1 31, p. 85), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 89/277/EEB (OL L 93, 1989 4 6, p. 25),

— 1980 m. sausio 22 d. Tarybos direktyva 80/215/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai mėsos produktais (OL L 47, 1980 2 21, p. 4), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 88/660/EEB (OL L 382, 1988 12 31, p. 35),

— 1985 m. rugpjūčio 5 d. Tarybos direktyva 85/397/EEB dėl sveikatos ir gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai termiškai apdorotu pienu (OL 226, 1985 8 24, p. 13), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1985 m. gruodžio 20 d. Reglamentu (EEB) Nr. 3768/85 (OL L 362, 1985 12 31, p. 8),

— 1988 m. gruodžio 14 d. Tarybos direktyva 88/657/EEB, nustatanti maltos, smulkesniais kaip 100 g mėsos gabalėliais supjaustytos mėsos ir jos ruošinių gamybos bei prekybos reikalavimus (OL L 382, 1988 12 31, p. 3) [1],

— 1989 m. birželio 20 d. Tarybos direktyva 89/437/EEB dėl higienos ir sveikatos problemų, turinčių įtakos kiaušinių produktų gamybai ir tiekimui į rinką (OL L 212, 1989 7 22, p. 87) [1].

[1] Nuo 1992 m. sausio 1 d.

B PRIEDAS

Produktai, kuriuos reglamentuojančios taisyklės nėra derinamos Bendrijoje, tačiau prekyba kuriais tikrinama, kaip numatyta šioje direktyvoje

Gyvūninės kilmės produktai, minimi Sutarties II priede:

— triušiena ir žvėriena,

— žalias pienas ir pieno produktai,

— žmonėms vartoti skirti akvakultūros produktai,

— žmonėms vartoti skirti žuvininkystės produktai,

— žmonėms vartoti skirti gyvi dvigeldžiai moliuskai,

— triušienos ir žvėrienos produktai,

— kraujas,

— gyvūninių riebalų šalutiniai produktai, spirgučiai bei šalutiniai produktai, taukų lydymo subproduktai,

— medus,

— žmonėms vartoti skirtos sraigės,

— žmonėms vartoti skirtos varlių kojelės.